

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 19C/566/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115230023  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Macášková  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2115230023.6

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v právnej veci žalobkyne: C. H., T. XX.X.XXXX, H. H. XXX, v konaní zastúpená procesným opatrovníkom: V. C. H., T. XX.XX.XXXX, H. H. XXX, žalobkyňa zastúpená splnomocnencom: JUDr. Peter Harakály, advokát so sídlom Mlynská 28, Košice, proti žalovanému: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235, so sídlom Trnavská cesta 82, Bratislava, o náhradu straty na zárobku, takto

### rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

### odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 17.12.2015 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni úrazovú rentu za obdobie od 13.5.2010 do 31.12.2015 v sume 27 177,67 eur a zároveň povinnosť platiť žalobkyni pravidelne mesačne úrazovú rentu v sume 424,55 eur počnúc od 1.1.2016 vždy do 15. dňa mesiaca, spolu s úrokom s omeškania vo výške 5,05 % ročne od 16. dňa toho ktorého mesiaca do zaplatenia. Uvedeného sa žalobkyňa domáhala na tom skutkovom základe, že dňa 26.1.2009 na ceste č. IM/5046 v smere Trnava - Zvončín viedol S. Y., motorové vozidlo Ford Transit, pričom neprispôsobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky, na ktorej bola námraza a sneh, v dôsledku čoho pri prejazde pravotočivou zákrutou dostal šmyk, prešiel do protismeru, kde prednou časťou narazil do protiídúceho osobného motorového vozidla zn. BMW, ktoré viedla žalobkyňa. Žalobkyňa v dôsledku zrážky utrpela škodu na zdraví. Vodič motorového vozidla Ford Transit, bol za tento skutok uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/4/2010 zo dňa 29.1.2010. V zmysle § 420 ods. 1, § 427 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka je daná zodpovednosť za škodu vodiča motorového vozidla Ford Transit. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. V prípade vozidla Ford Transit, nebola ku dňu dopravnej nehody 26.1.2009 uzatvorená platná poistná zmluva pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou tohto motorového vozidla. V takomto prípade poskytuje poistné plnenie zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla Slovenská kancelária poisťovateľov z garančného fondu v zmysle § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. Pritom v zmysle § 24 ods. 3 tohto zákona má poškodený právo uplatniť nárok na náhradu škody proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona. S prihliadnutím na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého je poškodený oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, je v prípade nárokov žalobkyne na náhradu škody daná pasívna legitímácia žalovanej. Žalobkyňa sa v dôsledku úrazu, ktorý utrpela pri dopravnej nehode zo dňa 26.1.2009 stala invalidnou, pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v jej prípade

bola Sociálnou poisťovňou stanovená vo výške 75 %. Pred dopravnou nehodou bola žalobkyňa samostatne zárobkovo činnou osobou so živnosťou na predmet podnikania kaderníctvo, vizážistické služby a kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi. V dôsledku poškodenia zdravia a trvalých následkov po dopravnej nehode stratila možnosť dosahovať zárobok v pracovných činnostiach, ktoré predtým vykonávala. V rozsahu, v akom stratila možnosť v súčasnosti a do budúcnosti dosahovať zárobok jej teda vznikla a bude vznikať škoda spočívajúca v strate na zárobku.

Podľa § 445 Občianskeho zákonníka strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví sa uhradzuje peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval. Podľa § 447 Občianskeho zákonníka náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Občiansky zákonník v prípade straty na zárobku stanovuje právo poškodeného na náhradu tejto škody formou peňažného dôchodku, pričom ohľadne jeho určenia a sumy odkazuje na právnu úpravu úrazovej renty vo všeobecnom predpise o sociálnom poistení, ktorým je zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Podľa § 89 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z. suma úrazovej renty sa určí ako súčin 30,4167-násobku sumy zodpovedajúcej 80 % denného vymeriavacieho základu poškodeného a koeficientu určeného ako podiel čísla zodpovedajúceho percentuálnemu poklesu pracovnej schopnosti a čísla 100. Ak sa poškodenému vypláca invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty určená podľa odseku I o sumu tohto dôchodku. V zmysle uvedeného ustanovenia je teda pre účely výpočtu úrazovej renty potrebné určiť alebo poznať denný vymeriavací základ poškodeného, percentuálny pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť a sumu vyplácaného invalidného dôchodku.

Denný vymeriavací základ sa podľa zákona č. 461/2003 Z. z. určuje v zmysle § 84 ods. 1 zo súčtu vymeriavacích základov dosiahnutých v rozhodujúcom období tak, že tento súčet sa vydelením počtom dní rozhodujúceho obdobia. Vymeriavací základ sa v zásade určuje z príjmov osoby dosahovaných zo zárobkovej činnosti (§ 138 zákona č. 461/2003 Z. z.) pričom rozhodujúcim obdobím je obdobie kalendárneho roka predchádzajúceho kalendárnemu roku, kedy došlo k úrazu, od ktorého sa odvíja nárok poškodeného na úrazovú rentu (vyplýva to z ustanovenia § 84 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z.). Nakoľko žalobkyňa dosahovala zárobok z činnosti, ktorú vykonávala ako samostatne zárobkovo činná osoba, je potrebné vyššie uvedené ustanovenia zákona č. 461/2003 Z. z. použiť analogicky, nakoľko uvedený zákon neupravuje pri každej dávke sociálneho poistenia vymeriavací základ a rozhodujúce obdobie v prípade samostatne zárobkovo činnnej osoby. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu straty na zárobku v prípadoch, kedy nie je exaktne známy príjem poškodeného zo zárobkovej činnosti do budúcnosti, súdna prax uprednostnila pri rozhodovaní o tomto nároku poškodeného posudzovanie budúcich zárobkových možností poškodeného v čo možno najreálnejšej rovine. Takýto prístup k výkladu ustanovenia § 445 bol uprednostnený pred jeho doslovným výkladom odvolávajúcim sa výlučne na posudzovanie nároku podľa priemerného zárobku poškodeného, ktorý dosahoval pred poškodením zdravia. Súdna prax tým mala zrejme na zreteli najmä účel zákonného ustanovenia § 445 Občianskeho zákonníka, ktorým je zabezpečenie náhrady straty na zárobku, ktorý by poškodený v budúcom priebehu života dosahoval, a ktorého možnosť dosahovania je zmarená len v dôsledku škodnej udalosti. Preto napr. v prípadoch, kedy osoba poškodeného nedosahovala v čase škodnej udalosti zárobok, ale bol predpoklad, že v budúcnosti by takýto zárobok dosahovala, súdna prax vychádzala pri rozhodovaní z pravdepodobného zárobku poškodeného, ktorý by bol v budúcnosti s veľkou pravdepodobnosťou dosahoval. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/32/2002 zo dňa 10.9.2001, ktoré bolo uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí pod č. 29/2004 uviedol právny názor: "Nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti má poškodený aj v prípade, ak v čase vzniku škody nebol zamestnaný a nedosahoval žiadny zárobok, resp. iný príjem, nahradzujúci zárobok, ale poberal len podporu v nezamestnanosti. Pri určení výšky nároku na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti treba vychádzať z pravdepodobného zárobku, ktorý by poškodený dosiahol, nebyť poškodenia jeho zdravia." Z uvedeného je zrejмый zámer čo najviac zrealizovať zárobkové možnosti poškodeného, aby nebol pri rozhodovaní o náhrade straty na zárobku ukrátený a aby sa dosiahlo čo možno najspravodlivejšie uspokojenie jeho oprávnených nárokov. Vyššie uvedený princíp zisťovania pravdepodobného zárobku za účelom stanovenia denného vymeriavacieho základu potrebného pre výpočet úrazovej renty, je potrebné použiť aj v prípade žalobkyne a to s prihliadnutím na existujúce dôvody. Žalobkyňa bola v čase úrazu samostatne zárobkovo činnou osobou vykonávajúcou živnosť. Ako podstatná je v tomto prípade skutočnosť, že žalobkyňa túto samostatnú zárobkovú činnosť, ktorou bolo podnikanie na základe živnosti, len rozbiehala, nakoľko živnostenské oprávnenie získala dňa 22.11.2005. Je všeobecne známou skutočnosťou, že pri vzniku živnostenského oprávnenia a následne počas prvých rokov podnikateľskej činnosti nevykazujú osoby dostatočné zárobky, nakoľko v prvotnom

období vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti musia investovať väčšie množstvo výdavkov do materiálového vybavenia, aby mohli svoju samostatnú zárobkovú činnosť ďalej rozvíjať. Taktiež v prvotnom období je táto samostatná zárobková činnosť spojená s hľadaním a budovaním klientskej základne a tak výška zárobkov kulminuje až v neskoršom období. Ak by sa malo vychádzať za týchto okolností len z faktických zárobkov osoby dosahovaných pri začiatku samostatnej zárobkovej činnosti, viedlo by do k značnému skresleniu reálnych zárobkových možností osoby poškodeného smerom do budúcnosti, čím by bol popretý základný účel nároku poškodeného na náhradu straty na zárobku, ktorým je nahradiť príjmy poškodenému zo zárobkovej činnosti, ktoré nemôže dosahovať v dôsledku spôsobenej škody na zdraví. Nemožno klásť na ťarchu poškodeného, že ku vzniku škody došlo bez jeho zavinenia práve v čase, keď ešte len začínal samostatnú zárobkovú činnosť, ktorú pre vznik škody nemohol naplno rozvinúť. Žalobkyňa mala obdobne živnostenské oprávnenie len obdobie troch rokov, kedy ešte nemohla plne rozvinúť samostatnú zárobkovú činnosť kvôli vyššie uvedeným skutočnostiam, čo sa následne prejavilo aj vo výsledku daňových priznaní žalobkyne v období pred vznikom škody. Žalobkyňa mala všetky predpoklady, aby v budúcnosti úspešne vykonávala činnosti definované v jej živnostenskom oprávnení a dosahovala minimálne zárobky v priemernej rovine zárobkov dosahovaných v rámci Slovenskej republiky. Poukazuje na to, že žalobkyňa mala ukončené stredné odborné vzdelanie v odbore kaderník, ako aj stredné odborné vzdelanie s maturitou v odbore vlasová kozmetika, kozmetička a vizážistka. Prax v uvedených odboroch nadobudla jednak počas praktického vyučovania na strednej odbornej škole a následne v Salóne ADRIANA, Čachtická 17, Bratislava. Následne začala prevádzkovať samostatnú zárobkovú činnosť v predmetných odboroch a za tým účelom mala prenajatý nebytový priestor na adrese R. XX, U.. Ďalej sa zúčastňovala rôznych školení, čím dosahovala zvyšovanie svojej kvalifikácie a zlepšovanie zručností. Predpoklady riadneho uplatnenia sa žalobkyne budú napokon predmetom ďalšieho dokazovania v samotnom konaní.

Žalobkyňa mala všetky predpoklady, aby sa v budúcnosti riadne uplatnila vo svojom odbore a dosahovala zárobky minimálne v priemernej rovine zárobkov dosahovaných v rámci Slovenskej republiky. Z dôvodu obtiažneho zisťovania zárobkov dosahovaných osobami vykonávajúcimi samostatnú zárobkovú činnosť v obdobných odboroch ako žalobkyňa, ako aj s prihliadnutím na hore uvedené skutočnosti, považuje za spravodlivé vziať do úvahy ako pravdepodobný zárobok dosahovaný v budúcnosti žalobkyňou priemernú mzdu dosahovanú v hospodárstve Slovenskej republiky. Rozhodujúcim obdobím v danom období je kalendárny rok predchádzajúci kalendárnemu roku, v ktorom došlo k úrazu, teda rok 2008. V roku 2008 bola podľa údajov Štatistického úradu SR priemerná mesačná mzda v národnom hospodárstve SR v sume 21 782 Sk (zdroj: <http://archiv.statistics.sk/html/showdoc.dodocid=12553.html>). Vzhľadom na uvedené v zmysle § 84 ods. 1 Zákona 461/2003 Z. z. je potrebné pre účely výpočtu denného vymeriavacieho základu uvažovať s priemerným ročným príjmom dosahovaným v národnom hospodárstve SR, teda s príjmom 261 384,00 Sk (12 mesiacov x 21 782,00 Sk) a tento vydeliť počtom dní rozhodujúceho obdobia roku 2008, teda počtom 366 dní. Denný vymeriavací základ pri analogickom použití ustanovení § 84 ods. 1 a § 138 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. je suma 714,1640 Sk (261384,00 Sk : 366 dní) čo sa po prepočte na menu eur rovná sume 23,7060 eur.

Ďalšou rozhodujúcou veličinou pre stanovenie výšky úrazovej renty je v zmysle § 89 ods.1 zákona č. 461/2003 Z. z. percentuálny pokles pracovnej schopnosti. Tento percentuálny pokles sa v zmysle § 88 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. určuje ako percentuálny pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť a v zmysle § 88 ods. 3 tohto zákona sa posudzuje v súvislosti s plnením pracovných úloh. Teda predovšetkým úloh vyplývajúcich z plnenia pracovných povinností (uvedené v ustanovení § 8 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z., na ktorý odkazuje ustanovenie § 88 ods. 3 tohto zákona). Pri analogickom použití uvedených ustanovení sa v prípade žalobkyne musí posudzovať miera poklesu vykonávať doterajšiu činnosť v súvislosti s jej možnosťou ďalej vykonávať činnosti spadajúce do práce kaderníka a vizážistu. S prihliadnutím na zdravotné postihnutie žalobkyne je zrejmé, že vzhľadom na jej zdravotný stav nemôže tieto činnosti ani čiastočne vykonávať. Teda miera poklesu schopnosti vykonávať jej doterajšiu činnosť kaderníka a vizážistu je v rozsahu 100%.

Pri výpočte úrazovej renty je napokon potrebné v zmysle § 89 ods. 2 zákona č. 461/2002 Z. z. vziať do úvahy invalidný dôchodok, ktorý bol žalobkyňi vyplácaný ku dňu vzniku nároku na úrazovú rentu. Podľa § 89 ods. 2 a 3 zákona č. 461/2003 Z. z. ak sa poškodenému vypláca invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty určená podľa odseku o sumu tohto dôchodku. Na zníženie úrazovej renty podľa odseku 2 je rozhodujúca suma dôchodku, na ktorú má poškodený nárok ku dňu priznania úrazovej renty. Žalobkyňi bol odo dňa 13.5.2010 priznaný invalidný dôchodok mesačne v sume 200,60 eur.

Žalobkyňa má v zmysle § 447 Občianskeho zákonníka nárok na náhradu stratu na zárobku pri invalidite odo dňa, keď bola uznaná za invalidnú. Obdobne v zmysle § 109 ods. 1 Zákona č. 461/2003 Z.z. nárok

na úrazovú dávku (v tomto prípade úrazovú rentu) vzniká odo dňa splnenia podmienok ustanovených týmto zákonom. Žalobkyňa tieto podmienky splnila dňom 13.5.2010, kedy bola uznaná za invalidnú. Pri zohľadnení denného vymeriavacieho základu vo výške 23,7060 eur, percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť vo výške 100 % a invalidného dôchodku v sume 200,60 eur mesačne, možno spôsob určenia sumy úrazovej renty v zmysle § 89 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. vyjadriť matematicky nasledovne: suma úrazovej renty =  $[30,4167 \times (0,8 \times 23,7060 \text{ EUR}) \times (100 / 100)] - 200,60 \text{ eur} = 376,25 \text{ eur}$ .

Žalobkyňa mala ku dňu 13.5.2010 nárok na mesačnú úrazovú rentu v sume 376,25 eur. Uvedená úrazová renta sa následne zvyšuje v zmysle ustanovení § 89 ods. 8 až 10 Zákona č. 461/2003 Z. z. Výpočet kapitalizovanej časti úrazovej renty za obdobie od vzniku tohto nároku 13.5.2010 do 31.12.2015 je nasledovný:

rok	mesiac	Zvýšenie úrazovej renty za daný rok	Suma mesačnej úrazovej renty	Suma úrazovej renty
2010	13. - 31.5. (19 dní)	230,60 eur (pomerná časť)	230,60 eur	
2010	6. - 12. mesiac	376,25 eur	2.633,75 eur	
2011	1. - 12. mesiac	1,8% (404/2010 Z.z.)	383,02 eur	4.596,24 eur
2012	1. - 12. mesiac	3,3% (344/2011 Z.z.)	395,66 eur	4.747,92 eur
2013	1. - 12. mesiac	3,05% (329/2012 Z.z.)	407,72 eur	4.892,64 eur
2014	1. - 12. mesiac	2,3% (329/2013 Z.z.)	417,10 eur	5.005,20 eur
2015	1. - 12. mesiac	1,32% (295/2014 Z.z.)	422,61 eur	5.071,32 eur
2016	0,46% (283/2015 Z.z.)	424,55 eur		
Spolu		27.177,67 eur		

Kapitalizovaná časť nároku na úrazovú rentu žalobkyne za obdobie od 13.5.2010 do 31.12.2015 predstavuje sumu 27.177,67 eur. Do budúca počnúc 1.1.2016 si žalobkyňa uplatňuje mesačnú úrazovú rentu vo výške 424,55 eur.

V právnej veci žalobkyne proti žalovanej o náhradu škody z ublíženia na zdraví vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 37C/138/2013 bol vypracovaný znalecký posudok č. 38/2014 I. I. G., znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria. Podľa záverov znaleckého posudku žalobkyňa z psychiatrického hľadiska od 26.1.2009 do 9.4.2013, resp. do dňa vypracovania znaleckého posudku trpí duševnou poruchou, a to stredne ťažkým až ťažkým organickým psychosyndrómom po kraniocerebrálnej traume. Nie je z hľadiska psychiatrického schopná vykonávať žiadne právne úkony od dátumu úrazu až ku dňu vypracovania znaleckého posudku. Zdravotný stav žalobkyne v období od 26.1.2009 a následne do 9.4.2013, resp. ku dňu vypracovania znaleckého posudku, vylučuje, aby bola schopná vykonať akýkoľvek právny úkon v tomto období slobodne a vážne. Jej stav vylučuje aby porozumela akémukoľvek právnemu úkonu a vedela posúdiť jeho následky. Následne bol v tom istom konaní vypracovaný znalecký posudok č. 6/2015 Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela, znaleckej organizácie z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria. Závery znaleckého posudku potvrdili závery predchádzajúceho znaleckého posudku I. I. Á. V. Z. G. v tom smere, že stav žalobkyne v období od 26.1.2009 do 4.9.2011 vylučuje, aby bola spôsobilá vykonávať právne úkony. Samostatne vykonávať právne úkony nebolo spôsobilá ani po októbri 2012 a ani v súčasnosti nemá túto spôsobilosť. Z uvedených záverov podaných znaleckých posudkov je zrejmé, že žalobkyňa doteraz a ani v súčasnosti nie je spôsobilá samostatne vykonávať právne úkony v dôsledku duševnej poruchy. Podľa § 113 Občianskeho zákonníka, ak ide o práva osôb, ktoré musia mať zákonného zástupcu, alebo o práva proti týmto osobám, premlčanie nezačne, dokiaľ im nie je ustanovený zástupca. Nakoľko z podaných znaleckých posudkov vyplýva, že žalobkyňa nie je schopná samostatne uskutočňovať právne úkony, musí mať v zmysle vyššie citovaných ustanovení ustanoveného zákonného zástupcu. Nakoľko jej doteraz tento zákonný zástupca nebol ustanovený, nemôže začať plynutie premlčacej doby ohľadne jej nárokov na náhradu škody odvíjajúcej sa od dopravnej nehody zo dňa 26.1.2009.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 22.7.2016 doručenom súdu dňa 28.7.2016 uviedol, že vo veci vznáša námietku premlčania na všetky nároky, ktoré boli splatné od 13.05.2010 do 17.12.2013 (žaloba doručená súdu 17.12.2015), nakoľko všetky sa premlčujú v dvojročnej premlčacej dobe. Premlčanie tejto časti nároku je zjavné. Nie je možné akceptovať argumentáciu žalobkyne resp. právneho zástupcu žalobkyne, ktorý v tejto súvislosti uvádza, že premlčanie nemohlo začať plynúť, nakoľko žalobkyňa nie je schopná vykonávať žiadne právne úkony, keďže to bolo konštatované v psychiatrických posudkoch v iných konaniach. Žalobkyňa nebola súdom pozbavená spôsobilosti na

právne úkony a teda svoju nespôsobilosť by mala preukazovať v podstate v každom súdnom konaní osobitne. V tejto súvislosti poukazuje na nedostatok udelenia plnomocenstva na zastupovanie žalobkyne v konaní. Ak by sa súd nestotožnil s názorom žalovaného na premlčanie nároku, poukazuje na to, že žalobný návrh stojí absolútne na hlinených nohách a je sprevádzaný nezlučiteľnými analógiami a dokonca svojvoľne pozmeneným vzorcom na výpočet straty na zárobku, keď napriek skutočnosti, že zákon ukladá počítať pri výpočte s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (v našom prípade 75 %), zástupca žalobkyne tento výpočet zmenil a svojvoľne počítal so 100 % mierou poklesu. Najpodstatnejším bodom žalobného návrhu je skutočnosť, že žalobkyňa bola v čase úrazu samostatne zárobkovo činnou osobou podnikajúcou na základe živnostenského oprávnenia t.j. podnikajúca fyzická osoba. Z uvedeného vyplýva zásadný záver, že žalobkyňa nemá nárok na náhradu straty na zárobku (táto sa v zmysle §§ 16 a 17 zákona č. 361/2003 Z.z. vzťahuje len na zamestnancov a ďalšie tam uvedené osoby) ale môže si uplatňovať jedine ušlý zisk. Dá sa konštatovať, že žalobkyňa resp. jej právny zástupca neprispeli k vierohodnosti žaloby konšтовaniami typu: nie je známy príjem poškodenej do budúcnosti; žalobkyňa vo štvrtom roku podnikania toto len rozbiehala a je všeobecne známe, že neskôr by zarábala viac; doložením rozhodnutia NS SR 2Cdo/32/2002, ktorý sa na danú situáciu vôbec nevzťahuje - žalobkyňa predsa nepoberala podporu v nezamestnanosti ale bola podnikajúca fyzická osoba. Za zásadnú skutočnosť považuje to, že žalobkyňa ako podnikajúca fyzická osoba má nárok na ušlý zisk, ktorý je reálne zistiteľný, nakoľko z daňového priznania za rok 2008 (ucelený rok pred nehodou z 26.01.2009) vyplýva, že základom dane bola suma 39.086,-Sk z čoho žalobkyňa zaplatila daň 7.426,-Sk. Zisk teda zodpovedal sume 31.660,-Sk t.j. 1.050,92 eur ročne a 2.638,- Sk t.j. 87,57 eur mesačne. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa podnikala s týmto objektívnym výsledkom a keďže dávky sociálneho poistenia prevyšujú výšku zisku, je zrejmé, že nárok na ušlý zisk nie je daný. Takýto nárok (ušlý zisk) si ale žalobkyňa ani neuplatnila a preto sa obmedzí na konštatovanie, že nárok na stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti nie je nárokom, ktorý by sa vzťahoval na žalobkyňu, ktorá v čase úrazu nebola zamestnancom ale aktívnym živnostníkom. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby súd žalobu zamietol z dôvodu neexistencie nároku žalobkyne na stratu na zárobku.

3. Zástupca žalobkyne vo svojom vyjadrení zo dňa 31.10.2016 doručenému súdu dňa 4.11.2016 k vyjadreniu žalovaného uviedol, že žalovaná v podanom vyjadrení vzniesla námietku premlčania na všetky nároky splatné od 13.5.2010 do 17.12.2013 vzhľadom na ich premlčanie v dvojročnej premlčacej dobe. Žalovaná odmietla akceptovať argumentáciu žalobkyne v podanej žalobe o nezačatí plynutia premlčacej doby z dôvodu jej nespôsobilosti na právne úkony, ktorú by mala žalobkyňa preukazovať v každom súdnom konaní osobitne vzhľadom ku skutočnosti, že nebola doteraz súdom pozbavená spôsobilosti na právne úkony. Pokiaľ ide o samotnú námietku premlčania, žalobkyňa poukazuje na argumentáciu v podanej žalobe. Žalobkyňa v období, za ktoré malo podľa žalovanej dôjsť k premlčaniu jej nárokov, nebola spôsobilá na právne úkony, ako vyplýva z predložených znaleckých posudkov č. 38/2014 znalca I.. I. G. a č. 6/2015 znaleckej organizácie Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela, Pezinok. Predložené znalecké posudky sú riadnym dôkazom v tomto konaní, ktoré preukazujú tvrdenú skutočnosť zo strany žalobkyne, že v období, za ktoré malo podľa žalovanej dôjsť k premlčaniu jej nárokov, nebola

spôsobilá na právne úkony. Pokiaľ teda žalovaná žiada od žalobkyne preukazovať svoju nespôsobilosť na právne úkony v každom súdnom konaní osobitne, potom práve predložené znalecké posudky sú riadnym dôkazom predloženým žalobkyňou na preukázanie tejto tvrdenej skutočnosti. Ak žalovaná túto tvrdenú skutočnosť a dôkazy na jej preukázanie spochybňuje, musí sama produkovať dôkaz spôsobilý poprieť či spochybniť tvrdenie žalobkyne a predložené dôkazy na preukázanie tohto tvrdenia.

Žalovaná v podanom vyjadrení namieta aj samotnú dôvodnosť uplatneného nároku, pričom ako prvú uvádza námietku svojvoľne pozmeneného vzorca na výpočet straty na zárobku, pričom poukazuje na to, že žalobkyne bola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť stanovená na 75 %. V tomto smere došlo zo strany žalovanej k zjavnej nepresnosti, nakoľko zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 461/2003 Z. z.") rozlišuje mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorá sa určuje na účely výpočtu invalidného dôchodku a mieru poklesu pracovnej schopnosti, ktorá sa určuje na účely výpočtu úrazovej renty. Sociálna poisťovňa doteraz v prípade žalobkyne stanovila len mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú v zmysle § 71 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. na účely výpočtu invalidného dôchodku, ktorú stanovila vo výške 75 %, ako na to poukázala žalovaná vo svojom vyjadrení. Avšak pri výpočte úrazovej renty sa musí vychádzať z miery poklesu pracovnej schopnosti definovanej v § 88 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. a nie z miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť definovanej v § 71 ods. 3 zákona

Č. 461/2003 Z. z. Miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť sa nemôže použiť pri výpočte úrazovej renty, nakoľko je odlišná od miery poklesu pracovnej schopnosti a výška týchto dvoch rozhodných ukazovateľov sa nemusí zhodovať. Tieto ukazovatele sú odlišné, čo je zrejme už z ich pojmového označenia, kedy ich zákon č. 461/2003 Z. z. označuje odlišnými pojmami (pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a pokles pracovnej schopnosti). Každý z týchto ukazovateľov je určený pre výpočet iného nároku (miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre účely invalidného dôchodku a miera poklesu pracovnej schopnosti pre účely úrazovej renty). Rozhodujúce je však najmä to, že zákon č. 461/2003 Z. z. tieto dve veličiny definuje úplne odlišným spôsobom, čo je zrejme z ustanovenia § 71 ods. 3 (definovanie poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť) a § 88 ods. 3 (definovanie poklesu pracovnej schopnosti). Rozdielnosť oboch ukazovateľov je okrem vyššie uvedených skutočností zrejme aj z ustanovenia § 153 zákona č. 461/2003 Z. z., kde sú posudzovanie poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a posudzovanie poklesu pracovnej schopnosti upravené ako dve samostatné lekárske posudkové činnosti. Kým prvá je lekárskou posudkovou činnosťou dôchodkového poistenia (§ 153 ods. 3 písm. a) zákona č. 461/2003 Z. z.), druhá je lekárskou posudkovou činnosťou úrazového poistenia (§ 153 ods. 4 písm. a) zákona č. 461/2003 Z. z.). Ak by tieto dve veličiny neboli rozdielne, ich osobitná úprava v zákone č. 461/2003 Z. z. a ich osobitné a oddelené posudzovanie by boli úplne zbytočné. Najpodstatnejší rozdiel medzi oboma ukazovateľmi je ten, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (rozhodná pre stanovenie výšky invalidného dôchodku) sa určuje s prihliadnutím na obmedzenie schopnosti vykonávať akúkoľvek zárobkovú činnosť. Naproti tomu miera poklesu pracovnej schopnosti sa v zmysle § 88 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. posudzuje s ohľadom na možnosť plnenia pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4. Teda s ohľadom na možnosť plnenia konkrétnych pracovných úloh, ktoré mala dotknutá osoba plniť v konkrétnom pracovnom pomere, resp. štátnozamestnaneckom pomere či v služobnom pomere. Teda zohľadňuje sa konkrétna pracovná náplň, ktorú mal poškodený v poslednom zamestnaní.

Žalobkyni doteraz miera poklesu pracovnej schopnosti potrebnej pre účely výpočtu úrazovej renty nebola stanovená. Žalobkyňa však v podanej žalobe uvažovala s mierou tohto poklesu vo výške 100%, nakoľko doteraz vykonávala prácu kaderničky a vizážistky. S prihliadnutím na zdravotné postihnutia žalobkyne je zrejme, že uvedené činnosti nemôže po úraze ani čiastočne vykonávať, preto vychádzala zo straty pracovnej schopnosti v plnej miere 100 %.

Žalovaná taktiež namietala, že žalobkyňa bola v čase úrazu samostatne zárobkovo činnou osobou podnikajúcou na základe živnostenského oprávnenia, t. j. podnikajúcou fyzickou osobou. Podľa žalovanej z toho vyplýva zásadný záver, že žalobkyňa nemá nárok na stratu na zárobku, nakoľko táto sa vzťahuje len na zamestnancov ale môže si uplatňovať jedine ušlý zisk, ktorý podľa žalovanej vyplýva z daňového priznania žalobkyne. V tomto smere žalobkyňa uvádza, že strata na zárobku je širší pojem ako len strata na mzde, resp. inom príjme z pracovnoprávneho vzťahu. Tento názor vychádza z toho, že Občiansky zákonník neviaže poskytnutie náhrady za stratu na zárobku na existenciu pracovného pomeru alebo iného pracovnoprávneho vzťahu v čase, keď došlo k poškodeniu zdravia. Právna úprava občianskoprávnej zodpovednosti za škodu na zdraví žiadnym zákonným ustanovením nepodmieňuje nárok na náhradu za stratu na zárobku podľa § 445 Občianskeho zákonníka pracovnou činnosťou vykonávanou iba v zamestnaneckom pomere.

Obdobný právny záver konštatoval aj Najvyšší súd ČR v rozhodnutí sp. zn. 15Cdo/3947/2008 zo dňa 27.4.2011, v ktorom uviedol: "Právna úprava občianskoprávnej zodpovednosti za škodu na zdraví žiadnym zákonným ustanovením nepodmieňuje nárok na náhradu za stratu na zárobku podľa § 445 Občianskeho zákonníka pracovnou činnosťou vykonávanou len v zamestnaneckom pomere. Strata príjmu podnikateľa zo zárobkovej činnosti v dobe po skončení jeho pracovnej neschopnosti odpovedá ujme, ktorá vzniká osobe, ktorá pre poškodenie zdravia nie je schopná vykonávať svoje doterajšie zamestnanie. Náhrada ušlého zisku podnikateľa, pokiaľ nahrádza príjem z jeho podnikateľskej činnosti vykonávanej pred poškodením, sa hradí formou peňažného dôchodku."

Aj z uvedeného možno vyvodiť, že pokiaľ žalobkyňa vykonávala samostatnú zárobkovú činnosť, táto skutočnosť nie je v žiadnom prípade prekážkou možnosti domáhať sa náhrady straty na zárobku podľa ustanovenia § 445 Občianskeho zákonníka vo forme vyplácania pravidelného mesačného dôchodku.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 20.12.2016 doručenom súdu dňa 30.12.2016 k vyjadreniu zástupcu žalobkyne uviedol, že pri výpočte úrazovej renty sa musí vychádzať z miery poklesu pracovnej schopnosti definovanej v § 88 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. a nie z miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť definovanú v § 71 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. Ďalej uvádza, že potvrdenie Sociálnej poisťovne o miere poklesu pracovnej schopnosti žalobkyňa nemá k dispozícii ale vlastnou úvahou dospeli k záveru, že to bude 100 %. Nie je zrejme z akého dôvodu právny zástupca žalobkyne nahrádza

Sociálnu poisťovňu, ktorá je jediná oprávnená posúdiť a určiť mieru poklesu pracovnej schopnosti. Z daného stavu musí vyvodiť záver, že mieru poklesu pracovnej schopnosti vo výške 100 % žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala a táto miera je určená len úvahou jej právneho zástupcu. Pokiaľ ide o ďalšie zložky výpočtu úrazovej renty (napr. denný vymeriavací základ) uvádza, že sú rovnako ako miera poklesu pracovnej schopnosti založené len na úvahách a neakceptovateľných analógiách, ktoré nemajú podklad v právnej úprave. V zmysle § 445 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že strata na zárobku má zohľadňovať skutočný priemerný zárobok poškodeného pred úrazu. Tomuto ustanoveniu priamo odporuje úvaha právneho zástupcu žalobkyne, ktorý napriek tomu, že žalobkyňa dosiahla v rozhodujúcom období (rok 2008) ročný zárobok 31.660,-Sk po zdanení (pred zdanením 39.086,-Sk), úvahou a analógiou sa právny zástupca žalobkyne dostal k ročnému zárobku 261.384,-Sk, čo je viac ako 8-násobok reálneho príjmu žalobkyne. Úvahy o tom, že žalobkyňa bola len v treťom roku podnikania a že zisk by v neskoršom období rástol sú iba špekuláciami. Pokiaľ by čisto teoreticky prijal filozofiu výpočtu právneho zástupcu žalobkyne, tak by výsledok mal vyzeráť nasledovne:  $31.660,-\text{Sk} : 366 \text{ dní} = 86,50 \text{ Sk} = 2,8713 \text{ €}$  (denný vymeriavací základ)  $30,4167 \times (0,8 \times 2,8713) \times 100/100 = 69,87 \text{ €}$ . Z vykonaného výpočtu, ktorý aspoň teoreticky akceptuje filozofiu právneho zástupcu žalobkyne vyplýva, že reálny ušlý zisk by bol pre účely výpočtu renty 69,87 € mesačne. Pri uhrádzaní invalidného dôchodku vo výške viac ako 200,00 € mesačne je zrejmé, že žalobkyňa nemá nárok na žiadny ďalší dôchodok resp. rentu, ktorá by mala vyrovnávať jej príjem pred úrazu, nakoľko invalidný dôchodok predstavuje cca 3-násobok toho čo reálne ako zisk uviedla v daňovom priznaní. Vo vyjadrení citované rozhodnutie NS ČR č.k. 15Cdo/3947/2008 opätovne neprináša žiadne zistenia, ktoré by boli sporné. Žalovaný predsa nerozporuje, že ušlý zisk by sa hradil v mesačných dávkach formou peňažného dôchodku. Sporné naopak je to, že v danom prípade ide o ušlý zisk, ktorý je jednoznačne objektívne zistiteľný z daňového priznania za rok 2008 a nie je žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by sa mal zárobok pred úrazu "analogicky" a úvahou odvíjať od priemerného zárobku v národnom hospodárstve, ktorý reálny príjem žalobkyne zvýšil na viac ako 8-násobok.

5. Vzhľadom na zistenie, že žalobkyňa vzhľadom na svoj duševný stav nie je schopná samostatne konať pred súdom, uznesením č.k. 19C/566/2015-104 zo dňa 4.9.2017 súd ustanovil žalobkyňu procesného opatrovníka v predmetnom konaní.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to Živnostenským listom č. OŽP - Z/2005/05167-2 CR1 zo dňa 24.11.2005; Rozhodnutím Sociálnej poisťovne ústredie Bratislava č. 835 828 6090 zo dňa 22.7.2010; Rozhodnutím Sociálnej poisťovne ústredie Bratislava č. 835 828 6090 zo dňa 9.12.2010; Znaleckým posudkom číslo 06/2015 zo dňa 2.9.2015; Daňovým priznaním žalobkyne za rok 2008 a zistil nasledovný skutkový stav :

7. Splnomocnený zástupca žalobkyne uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižava písomne podanej žaloby a písomných vyjadrení k vyjadreniam žalovaného. Poukazuje na to, že na tunajšom súde prebieha konanie pod sp. zn. 37C/138/2013, ktorého predmetom sú iné nároky titulom náhrady škody, ktorá vznikla žalobkyňu, súd v tejto veci rozhodol medzitímnym rozsudkom, ktorým vyslovil, že základ nároku je daný, v tomto rozhodnutí sa súd zaoberal i námietkami, ktoré vzniesol žalovaný i v tomto konaní a to i čo sa týka premičania, čo sa týka podania žaloby žalobkyňou a podobne. Na základe odvolania proti tomuto rozhodnutiu už rozhodol aj odvolací súd, ktorý potvrdil toto rozhodnutie, preto čo sa týka takýchto istých námietok vznesených žalovaným i v tomto konaní v celom rozsahu poukazuje na názor vyslovený prvostupňovým a odvolacím súdom v predmetnej veci. V danej veci poukazuje na, že pri výpočte nároku na náhradu straty na zárobku je potrebné vychádzať z pravdepodobného zárobku dosahovaného v budúcnosti, za ktorý stanovili mzdu dosahovanú v hospodárstve SR v rozhodnom období, ktorým je kalendárny rok 2008 teda je toho názoru, že v danom prípade nie je možné vychádzať z daňového priznania žalobkyne za rok 2008, poukazuje na to, že žalobkyňa vložila investície do podnikania. V tejto súvislosti poukazuje na právny záver NS ČR, ktorý vyslovil názor, že pri výpočte pravdepodobného zárobku nie je možné vychádzať len z daňového priznania poškodeného. V prípade, že sa súd nestotožní s týmto názorom, navrhne súdu dokazovanie za účelom zistenia takéhoto predpokladaného zárobku žalobkyne v odbore, v ktorom vykonávala svoje živnostenské oprávnenie. Čo sa týka skutočnosti, že doposiaľ nebola určená miera poklesu vykonávať doterajšiu pracovnú činnosť žalobkyňou poukazuje na to, že takýto posudok je oprávnený vypracovať iba Sociálna poisťovňa, ktorá jediná je oprávnená stanoviť mieru poklesu doterajšej pracovnej činnosti, Sociálna poisťovňa na základe ich žiadosti odmieta vykonať takéto posúdenie, preto žiada súd, aby požiadal Sociálnu poisťovňu v prípade ak uvedené bude sporné o takéto posúdenie.

8. Procesný opatrovník žalobkyne V. C. H. uviedol, že žalobkyňa je jeho sestrou, vyučila sa ako kadernička, následne si urobila dvojročnú nadstavbu v odbore kozmetička vizážistka, naposledy pracovala v Trnave ako živnostníčka, iba začala s podnikaním, nevie sa vyjadriť, kedy skutočne začala s podnikaním ako živnostníčka, v rokoch 2005 alebo 2006 kedy začala podnikat' boli jej prevádzkové náklady vyššie ako jej príjmy, žalobkyňa si nakúpila zariadenie, keď plánovala si otvoriť svoj salón v dome svojho snúbenca v Lošonci, pretože za priestory v Trnave platila nemalú sumu nájomného. K tomuto, aby začala podnikat' v Lošonci, však už nedošlo. V roku 2008 teda pracovala ešte v Trnave v prenajatých priestoroch. Čo sa týka súčasného zdravotného stavu žalobkyne, táto nie je schopná vykonávať túto prácu, nakoľko je odkázaná na inú osobu, ktorá sa o ňu musí starať.

Na otázku zástupcu žalobkyne, popíšte podrobnejšie zdravotný stav žalobkyne, ako vyzerá jej mobilita? Opatrovník uviedol: „Čo sa týka mobility je to obmedzené, v domácom prostredí, kde to pozná sa pohybuje pomocou paličky, využíva invalidný vozík, chodí aj na dlhšie prechádzky, používa vozík, ktorý pred sebou tlačí, jej fyzická výdrž nie je stavaná na dlhé činnosti, čo sa týka hygieny tohto je schopná iba za pomoci asistencie, na toaletu museli byť prirobené madlá, aby sa mohla zachytiť, nedokáže si uvariť ani jednoduché jedlo, ľavá ruka je statická, ochrnutá, používa iba jednu ruku, max. si ňou naleje vodu, zjesť to čo jej pripraví otec. Čo sa týka mentálneho zdravia, je veľmi náladová, je to veľmi zlé, býva nervózna, keď sa jej niečo povie, až agresívna, krátkodobá pamäť vôbec neslúži, keď dá nejaký sľub, tak ho nedodržiava, lebo si ho nepamätá, pamätá si kto čo bol, ale že mala nehodu, to si nepamätá vôbec, zázemie dlhodobejšieho charakteru má, ale čo sa týka nových vecí nie.“

Na otázku zástupcu žalobkyne môžete sa vyjadriť k možnému rozvoju podnikateľskej činnosti za obdobie pred úrazom, a aké mala snahy do budúcnosti vo vzťahu k podnikateľskej činnosti? Opatrovník uviedol: „Jej klientela sa rozširovala, pracovala na sebe, absolvovala rôzne kurzy, robila si certifikáty, mala veľmi dobrú známu, kde pracovala na vedľajšom kresle, vykonávali kadernícku činnosť, táto by vedela opísať aké veci vykonávali, teda nielen kadernícke ale aj vizáž. Mám vedomosti od svojej partnerky, že v súčasnosti i za malý jednoduchý úkon a to pristrihnutie vlasov je cena 40,-eur.“

Žalobkyňa podnikala v roku 2008 už štvrtý rok s tým, že predchádzajúce roky bola so živnostenským listom, ale ako zamestnanec, v roku 2008 boli prvé preukázateľné náklady, kedy už aj vykazovala nejaké náklady v daňovom priznaní.

9. Zástupca žalovaného uviedol, že sa pridrižiava písomných vyjadrení k žalobe. Je pravdou, že na tunajšom súde sa vedú i iné konania, z konania o ktorom hovorila protistrana je zrejmé, a bolo v ňom zistené, že žalobkyňa nie je spôsobilá na právne úkony k dátumu september 2015, nebola spôsobilá na právne úkony v tomto období a netuší, či jej nespôsobilosť naďalej trvá. Pokiaľ ide o výšku požadovanej sumy nároku, ktorý si uplatňuje, ide o ušlý zisk, ktorý je objektívne zistiteľný, keď za smerodajný sa považuje rok 2008, ide o posledný ucelený rok, kedy jej podnikateľské výsledky možno objektivizovať z daňového priznania. Neobstojí námietka žalobkyne, že išlo iba o štvrtý rok podnikania, vníma to tak, že keby šlo i o desiaty rok, zlepšenie by malo nastať v jedenástom roku.

Pokiaľ by išlo o prvý rok podnikania bolo by možné prihliadnuť iba na to, že sa podnikanie iba rozbiehalo, v danom prípade išlo o štvrtý rok podnikania, preto nemožno prihliadať na argumenty protistrany. Všetky úvahy protistrany považuje za špekulácie, teda úvahy, že by sa presťahovala do Lošonca, klientela by za ňou dochádzala 20 km, živnosť by prosperovala, napredovala, vníma to ako špekuláciu do tej miery, že by sa dalo nejako kvantifikovať ako by podnikanie vyzeralo, nakoľko jedna vec je podnikateľská vízia a druhá je reálny výsledok. Toto vie objektivizovať iba daňové priznanie. Pokiaľ ide o návrh zástupcu na vyžiadanie potvrdenia Sociálnej poisťovne na určenie miery poklesu schopnosti vykonávať pracovnú činnosť doterajšieho zamestnania, toto považuje za nadbytočné, nakoľko ušlý zisk sa neurčuje podľa zákona o sociálnom poistení ale určuje sa ako rozdiel medzi príjmami a nákladmi a odpočíta sa zaplatená daň.

10. Zo Živnostenského listu č. OŽP - Z/2005/05167-2 CR1 vydaného Obvodným úradom v Pezinku dňa 24.11.2005 súd zistil, že žalobkyňa C. H. vzniklo živnostenské oprávnenie pre podnikateľa: Petra Bukovičová - PETRA s miestom podnikania Budmerice 749, 900 86 Budmerice, IČO: 41 725 972, na vykonávanie ohlasovacej živnosti kaderníctvo, vizážistické služby, kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) v rozsahu voľných živností, so vznikom živnostenského oprávnenia dňa 22.11.2005. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2005.

11. Z Rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie Bratislava č. 835 828 6090 zo dňa 22.7.2010 súd zistil, že žalobkyňa C. H. bol od 13.5.2010 priznaný invalidný dôchodok vo výške 200,60 eur mesačne.

12. Z Rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie Bratislava č. 835 828 6090 zo dňa 9.12.2010 súd zistil, že žalobkyni C. H. bol od 1.1.2011 zvýšený invalidný dôchodok na sumu 204,30 eur mesačne.

13. Zo Znaleckého posudku číslo 06/2015 vypracovaného znalcom - Psychiatrická nemocnica Philippa Pinela, Pezinok dňa 2.9.2015 pre zadávateľa: Okresný súd Trnava sp.zn. 37C/138/2013 (vo veci C. H. c/ a Slovenská kancelária poisťovateľov, o náhradu škody z ublíženia na zdraví) vyplýva záver: „Zdravotný stav C. H.B. v období od 26.1.2009 do 9.4.2011 a následne do presne neurčitého obdobia r. 2012 bol ovplyvnený duševnou poruchou, pre ktorú nebola spôsobilá vykonávať právne úkony. V čase od 9.4.2013 bol a je jej psychický stav zlepšený do takej miery, že bola a je schopná chápať podstatu súdneho konania, v jej chápaní ide o odškodnenie za následky úrazu, ale nie je schopná chápať detaily konania a jeho priebehu, ani možných následkov bez trvalej asistencie opatrovníka. C. H. nie je toho času spôsobilá pred súdom konať samostatne ako účastníčka konania ani priebežne správne vnímať a chápať, zapamätať a znovu si vybaviť jeho zmysel bez asistencie opatrovníka.“

14. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby daňovníka - C. H. za rok 2008 súd zistil, že príjem zo živnosti bol vo výške 173.805,-Sk, výdavky boli vo výške 134.719,-Sk, základ dane bol vo výške 39.086,-Sk, daň na úhradu 0,-Sk.

15. Podľa § 445 Občianskeho zákonníka, strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.

Podľa § 447 Občianskeho zákonníka, náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Podľa § 88 ods. 1 Zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení, poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 89 ods. 1,2 Zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení, suma úrazovej renty sa určí ako súčin 30,4167-násobku sumy zodpovedajúcej 80% denného vymeriavacieho základu poškodeného a koeficientu určeného ako podiel čísla zodpovedajúceho percentuálnemu poklesu pracovnej schopnosti a čísla 100. (ods. 1) Ak sa poškodenému vypláca invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty určená podľa odseku 1 o sumu tohto dôchodku. Úrazová renta sa vypláca v sume zníženej podľa prvej vety aj vtedy, ak zanikol nárok na výplatu dôchodkovej dávky. (ods. 2)

Podľa § 84 ods. 3 Zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení, ak vznikne nárok na úrazovú dávku uvedenú v odseku 1 v období po kalendárnom roku nasledujúcom po kalendárnom roku, v ktorom poškodený utrpel pracovný úraz alebo v ktorom poškodený naposledy pred zistením choroby z povolania pracoval za podmienok, za ktorých vzniká choroba z povolania, určí sa denný vymeriavací základ podľa odseku 1 a vynásobí sa koeficientom určeným ako podiel všeobecného vymeriavacieho základu za kalendárny rok, ktorý bezprostredne predchádza kalendárnemu roku, v ktorom vznikol nárok na úrazovú dávku, a všeobecného vymeriavacieho základu za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom poškodený utrpel pracovný úraz alebo v ktorom naposledy pred zistením choroby z povolania pracoval za podmienok, za ktorých vzniká choroba z povolania. Koeficient sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor.

16. V danej veci sa žalobkyňa domáhala náhrady straty na zárobku pri invalidite. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa utrpela zranenia z ktorých si odvodzuje svoj nárok pri dopravnej nehode dňa 26.1.2009 kedy došlo k stretu s motorovým vozidlom, ktoré viedol vodič S. Y.. Sporná nebola ani pasívna legitimácia žalovaného, keď na vozidlo Ford Transit, nebolo ku dňu dopravnej nehody uzatvorená platná poisťná zmluva pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V takomto prípade poskytuje poisťné plnenie zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového

vozidla Slovenská kancelária poisťovateľov z garančného fondu v zmysle § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z.

17. V konaní žalovaný namietal procesný nedostatok a to absenciu platného plnomocenstva na zastupovanie žalobkyne v predmetnom konaní a to z dôvodu jej nespôsobilosti na právne úkony; ďalej žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku uplatneného žalobkyňou a napokon žalovaný spochybnil existenciu nároku žalobkyne na stratu na zárobku.

18. Vzhľadom na uvedené súd sa prioritne zaoberal namietaným procesným nedostatkom - absenciou platne udeleného plnomocenstva žalobkyňou jej právnomu zástupcovi - JUDr. Petrovi Harakálymu na podanie predmetnej žaloby/zastupovanie v predmetnom konaní.

V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa minimálne ku dňu 2.9.2015, kedy bol vypracovaný znalecký posudok v konaní 37C/138/2013 nebola spôsobilá pred súdom konať samostatne ako účastníčka konania ani správne vnímať a chápať jeho zmysel a ani následne nebolo v konaní preukázané, že by sa zdravotný stav žalobkyne zmenil, preto súd, vzhľadom na duševný stav žalobkyne, ktorá nie je schopná samostatne konať pred súdom, uznesením č.k. 19C/566/2015-104 zo dňa 4.9.2017 jej ustanovil procesného opatrovníka v predmetnom konaní, ktorý pred začatím pojednávania dňa 14.2.2018 do zápisnice udelil JUDr. Petrovi Harakálymu plnomocenstvo na zastupovanie žalobkyne v predmetnom konaní v zmysle písomného splnomocnenia zo dňa 9.12.2015, ktoré bolo podpísané samotnou žalobkyňou. Týmto úkonom procesného opatrovníka súd mal nedostatok platne udeleného plnomocenstva za odstránený, keďže uvedený nedostatok tejto procesnej podmienky bol odstrániteľný nedostatok (§ 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Týmto úkonom boli schválené aj úkony urobené JUDr. Petrom Harakálym ako zástupcom žalobkyne ku ktorým došlo pred podpisom plnomocenstva dňa 14.2.2018, keď opatrovník žalobkyne bol oprávnený splnomocniť inú osobu (uvedeného advokáta) na zastupovanie žalobkyne v tom rozsahu, v akom je sám oprávnený konať za žalobkyňu.

19. Súd sa následne zaoberal vznesenou námietkou premlčania žalovaným voči uplatnenému nároku a dospel k záveru, že námietka premlčania nie je dôvodná, keď podľa § 106 ods. 1 a 2 občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. (ods. 1) Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.(ods. 2)

Občiansky zákonník v citovanom ustanovení § 106 ods. 1 viaže premlčanie práva uplynutím subjektívnej dvojiročnej premlčacej doby na podmienku vedomosti poškodeného: a/ o vzniknutej škode (nie iba o protiprávnom úkone, či o škodnej udalosti) ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde; okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o škode sa pritom nemusí zhodovať s okamihom škodnej udalosti či s protiprávnym konaním; b/ o škodcovi, t.j. o tom, kto za škodu zodpovedá. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby môže byť teda rozdielny vo vzťahu k vedomosti poškodeného o škodcovi a k jeho vedomosti o škode. V prípade škody na zdraví zákon objektívnu premlčaciu dobu vôbec neurčuje. Pri skúmaní kedy sa poškodený dozvedel o škode a o tom kto za ňu zodpovedá, je potrebné vychádzať z preukázanej vedomosti poškodeného; nemusí však ísť o zistenie (rozumie sa istotu v bežnom slova zmysle), ale stačí, aby skutkové okolnosti, ktorými poškodený disponuje, boli oprávnené takýto záver o možnom vzniku škody a možnej zodpovednosti škodcu urobiť (porovnaj napr. rozsudok NS ČR z 13.11.2008 sp. zn. 21Cdo 2958/2007)

Pokiaľ ide o právo na náhradu škody spôsobenej na zdraví, platí len subjektívna premlčacia doba. (§ 106 ods. 2 OZ)

Podľa § 113 Občianskeho zákonníka, ak ide o práva osôb, ktoré musia mať zákonného zástupcu, alebo o práva proti týmto osobám, premlčanie nezačne, dokiaľ im nie je ustanovený zástupca. Už začaté premlčanie prebieha ďalej, avšak sa neskončí, dokiaľ neuplynie rok po tom, keď bude týmto osobám ustanovený zákonný zástupca alebo keď prekážka inak pomíne.

Citované ustanovenie (§ 113 OZ) definuje predpoklady pre odklad začatia plynutia premlčacej doby resp. pre odklad skončenia premlčacej doby. Upravuje kedy premlčacia doba nezačne vôbec plynúť a ak už začala plynúť, kedy sa skončí. Ak totiž ide o nároky osôb, ktoré musia mať opatrovníka, nezapočítava sa do plynutia lehoty určenej pre uplatnenie nároku doba, počas ktorej opatrovník nebol ustanovený, premlčanie nároku sa dovedy nezačne a prípadne už začaté premlčanie sa neskončí skôr,

ako je takejto osobe ustanovený zákonný zástupca alebo takejto osobe už z iných dôvodov ustanovenie zákonného zástupcu nie je potrebné. Podľa prvej vety tohto ustanovenia premlčacia doba nezačne plynúť, ak ide o práva osôb, ktoré musia mať zákonného zástupcu, alebo o práva proti týmto osobám, kým im nie je ustanovený zástupca. To znamená, že premlčacia doba určitý čas nezačne plynúť bez ohľadu na to, ako je pre daný prípad upravený začiatok plynutia premlčacej doby, hoci by na to inak boli splnené podmienky. Ak už začala plynúť premlčacia doba pri práve, ktoré patrí osobe, alebo proti osobe, ktorá musí mať zákonného zástupcu, alebo ak zákonného zástupcu stratí, začaté premlčanie síce plynie ďalej, ale neskončí sa dovtedy, kým neuplynie rok po tom, čo bol zákonný zástupca ustanovený alebo kým prekážka nepominula iným spôsobom, napríklad dosiahnutím plnoletosti (§ 113 druhá veta). Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na prípady, keď fyzická osoba v priebehu plynutia premlčacej doby bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo jej spôsobilosť bola obmedzená. Premlčacia doba sa predlžuje o jeden rok s cieľom poskytnúť ustanovenému zákonnému zástupcovi alebo fyzickej osobe, ktorý pôvodne potreboval zákonného zástupcu, ale ho už nepotrebuje, pretože sa mu navrátila spôsobilosť na právne úkony alebo dosiahol plnoletosť, dostatok času na riadne uplatnenie práva, ktorému hrozí premlčanie. (Prof. JUDr. Karol Plank, DrSc. a kolektív, Občianske právo s vysvetlivkami, IURA EDITION)

Zo záverov znaleckého posudku č. 6/2015 súdom ustanovenej znaleckej organizácie- Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela zo dňa 2.9.2015, v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 37C/133/2013 v ktorom sa žalobkyňa C. H. domáha náhrady škody z ublíženia na zdraví jednoznačne vyplynulo, že zdravotný stav žalobkyne v období od 26.1.2009 do 9.4.2011 a následne do presne neurčiteľného obdobia r. 2012 bol ovplyvnený duševnou poruchou, pre ktorú nebola spôsobilá vykonávať právne úkony, jej zdravotný stav vylučuje, že by do októbra 2012 ev. krátkemu, presne neurčiteľnému obdobiu predtým, právnomu úkonu ňou vykonanému rozumela, bol by pre ňu zrozumiteľný, že by vedela posúdiť jeho následky, samostatne vykonávať právne úkony ani po októbri 2012 nebola a nie je spôsobilá, v čase od 9.4.2013 bol a je jej psychický stav zlepšený do tej miery, že bola a je schopná chápať podstatu súdneho konania (v jej chápaní ide o odškodnenie za následky úrazu), ale nie je schopná chápať detaily konania a jeho priebehu, ani možných následkov bez trvalej asistencie opatrovníka, a ani aktuálne (posudok vypracovaný k 2.9.2015) nie je spôsobilá pred súdom konať samostatne ako účastníčka konania ani priebežne správne vnímať a chápať, zapamätať a znovu si vybaviť jeho zmysel bez asistencie opatrovníka, keď podľa názoru znaleckej organizácie bolo indikované zaoberať sa otázkou spôsobilosti na právne úkony žalobkyne vzhľadom na jej zdravotnú anamnézu už v minulosti.

Žalobkyňa doposiaľ nebola formálne pozbavená či obmedzená v spôsobilosti na právne úkony a ako už súd vyššie uviedol, vzhľadom na to, že žalobkyňa trpí duševnou poruchou a nie je schopná vykonávať žiadne právne úkony, uznesením č.k. 19C/566/2015-104 zo dňa 4.9.2017 jej bol v predmetnom konaní (sp.zn. 19C/566/2015) ustanovený procesný opatrovník, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.10.2017.

Začiatok plynutia premlčacej doby podľa § 113 vety prvej Občianskeho zákonníka sa tak odvíja od okamihu ustanovenia zákonného zástupcu - opatrovníka žalobkyne (keď o priznaní invalidného dôchodku žalobkyne bolo rozhodnuté dňa 13.5.2010, t.j. ešte skôr ako jej bol ustanovený opatrovník), preto 2-ročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť najskôr od 27.10.2017. Žaloba bola podaná už 17.12.2015. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že námietka premlčania nie je dôvodná.

20. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť.

Z citovaného ustanovenia § 445 Občianskeho zákonníka vyplýva, že predpokladom náhrady takej škody je, že skutočne došlo ku strate na zárobku a nie len k zníženiu pracovnej spôsobilosti. V súvislosti s vplyvom poškodenia zdravia sa v rámci náhrady za stratu na zárobku odškodňuje zníženie zárobku. Za stratu na zárobku treba považovať rozdiel medzi príjmami, ktoré poškodený dosahoval pred poškodením, a príjmami, ktoré má alebo môže dosahovať po poškodení zdravia. Zárobkom poškodeného, ktorý nie je zamestnancom, ale na svoje živobytie si zarába vlastnou podnikateľskou činnosťou, sú jeho príjmy z podnikania, spravidla také príjmy a v takej výške, ako uvádza vo svojom daňovom priznaní. (JUDr. Imrich Fekete, CSc., "Občiansky zákonník Veľký komentár", Eurokódex, s.r.o.) Z citovaného ustanovenia § 447 Občianskeho zákonníka a § 89 ods. 1,2 Zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení vyplýva, že strata na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri invalidite predstavuje majetkovú ujmu, ktorá vyplýva z rozdielu medzi zárobkom poškodeného pred vznikom škody a zárobkom po poškodení s pripočítaním prípadného invalidného alebo čiastočného invalidného dôchodku. Týmto spôsobom je vyjadrené zníženie (obmedzenia) alebo strata spôsobilosti poškodeného a jeho neschopnosť dosahovať v dôsledku poškodenia zdravia rovnaký zárobok ako

pred poškodením. Samotné „zhoršenie zdravotného stavu“ poškodeného (zníženie jeho pracovnej spôsobilosti) teda ešte neznamená vznik škody, pretože samo osebe nie je „majetkovou škodou“. Až vtedy, keď sa dôsledky zhoršenia zdravotného stavu prejavia v majetkovej sfére poškodeného (znížením príjmov po poškodení oproti predchádzajúcemu stavu), dochádza ku vzniku škody. Zákon teda vychádza z toho, že po skončení pracovnej neschopnosti vzniká poškodenému ujma vtedy, keď jeho pracovná spôsobilosť je v dôsledku poškodenia zdravia natoľko znížená, že nemôže vykonávať buď žiadnu prácu, alebo len takú prácu, ktorá je menej finančne ohodnotená, takže sa oproti stavu pred poškodením zníži jeho zárobok. Meradlom tejto ujmy je porovnanie priemerného zárobku pred poškodením s novodosahovaným príjmom, ktorý je závislý aj od toho, či a v akej výške poškodený poberá (čiastočný) invalidný dôchodok. Dávky invalidného dôchodku slúžia na kompenzáciu straty pracovnej spôsobilosti, nahrádzajú trvalo (ak nedôjde k zmene zdravotného stavu), úplne alebo čiastočne príjem poškodeného, ktorý nie je schopný zaobstarať si prostriedky z vlastnej pracovnej činnosti, pri určovaní straty na zárobku sa k nim v zmysle uvedeného prihliada okrem prípadného príjmu zo zamestnania alebo inej zárobkovej činnosti po skončení pracovnej neschopnosti. Náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite, ak zmena pracovnej schopnosti poškodeného je nezvratná alebo miera schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť klesla pod hranicu tak, že poškodeného je možné uznať za invalidného, posúdi a určí ako úrazová renta podľa zákona č. 461/2003 Z. z. <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=30&p=1021107&f=2>> o sociálnom poistení (§ 447 OZ <<http://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=31&p=1352752-1352758&f=2>>). (JUDr. Imrich Fekete, CSc., "Občiansky zákonník Veľký komentár", Eurokódex, s.r.o.)

21. V danej veci žalobkyňa bola v čase úrazu samostatne zárobkovo činnou osobou vykonávajúcou živnosť, živnostenské oprávnenie získala dňa 22.11.2005. Príjem žalobkyne zo živnosti za rok 2008, ktorý bol rozhodným obdobím pre posúdenie nároku a výšky úrazovej renty, bol vo výške 173.805,- Sk, výdavky boli vo výške 134.719,-Sk, základ dane bol vo výške 39.086,-Sk, daň na úhradu 0,-Sk; t.j. mesačný príjem bol 2.638,- Sk/87,57 eur. Žalobkyni bol s účinnosťou od 13.5.2010 priznaný invalidný dôchodok vo výške 200,60 eur mesačne a s účinnosťou od 1.1.2011 poberá invalidný dôchodok vo výške 204,30 eur.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, za stratu na zárobku treba považovať rozdiel medzi príjmami, ktoré poškodený dosahoval pred poškodením, a príjmami, ktoré má alebo môže dosahovať po poškodení zdravia, zárobkom poškodeného, ktorý nie je zamestnancom, ale na svoje živobytie si zarába vlastnou podnikateľskou činnosťou, sú jeho príjmy z podnikania, spravidla také príjmy a v takej výške, ako uvádza vo svojom daňovom priznaní. Preto sa súd nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že v danom prípade žalobkyňa nemá nárok na stratu na zárobku, ale na ušlý zisk, keď ako argumentoval žalovaný ušlý zárobok je treba chápať širšie, zahŕňa v podstate každý príjem poškodeného.

Zástupca žalobkyne vychádzal pri výpočte uplatneného nároku z priemernej mesačnej mzdy v národnom hospodárstve SR v sume 21.782,- Sk ako pravdepodobného zárobku dosahovaného v budúcnosti žalobkyňou čo považoval za spravodlivé, keď žalobkyňa mala všetky predpoklady, aby sa v budúcnosti riadne uplatnila vo svojom odbore a dosahovala zárobky minimálne v priemernej rovine zárobkov dosahovaných v rámci Slovenskej republiky.

Súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že v danom prípade je zárobok žalobkyne v rozhodujúcom období, t.j. v roku 2008 objektívne zistiteľný z daňového priznania za rok 2008. Podľa názoru súdu v danom prípade nebol dôvod, aby súd vychádzal z predpokladaného príjmu žalobkyne v budúcnosti, keď sa nemožno stotožniť s argumentáciou zástupcu žalobkyne, že žalobkyňa v roku 2008 samostatnú zárobkovú činnosť - podnikanie na základe živnosti len rozbiehala a musela vložiť investície.

Súd poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa živnostenské oprávnenie získala dňa 22.11.2005, ku škode na jej zdraví došlo pri nehode dňa 26.1.2009, to znamená, že živnostenské oprávnenie mala už viac ako 3 roky. Pre posúdenie predmetného nároku je podľa názoru súdu irelevantné, kedy žalobkyňa reálne začala s podnikaním, keď v konaní neboli tvrdené žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že na strane žalobkyne existovali objektívne prekážky, ktoré jej bránili, aby s podnikaním začala už v čase keď jej vzniklo živnostenské oprávnenie dňa 22.11.2005.

Vzhľadom na uvedené, keďže žalobkyni je priznaný invalidný dôchodok od 13.5.2010 vo výške 200,60 eur a od 1.1.2011 poberá invalidný dôchodok vo výške 204,30 eur, t.j. cca 3-násobok toho čo reálne ako zisk uviedla v daňovom priznaní za rok 2008, podľa názoru súdu žalobkyňa nemá nárok na stratu na zárobku, ktorá (strata) jej nevznikla, resp. rentu, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

22. Vzhľadom na dôvod zamietnutia žaloby, súd nepripustil dokazovanie navrhované zástupcom žalobkyne - vyžiadanie potvrdenia od Sociálnej poisťovne o poklese pracovnej schopnosti žalobkyne

za účelom preukázania 100%-tného poklesu pracovnej schopnosti, nakoľko takýto dôkaz nemal žiadny vplyv na rozhodnutie vo veci.

23. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.(ods. 1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.(ods. 2)

24. Žalovaný bol v konaní plne úspešný preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.